II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/1507

av den 16 oktober 2020

om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1183/2005 av den 18 juli 2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo ([1]), särskilt artikel 9.5,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

(1) Den 18 juli 2005 antog rådet förordning (EG) nr 1183/2005.

(2) Den 19 augusti 2020 ändrade FN:s säkerhetsråds kommitté, inrättad enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1533 (2004), förteckningen över två personer och tre enheter som omfattas av restriktiva åtgärder.

(3) Bilaga I till förordning (EG) nr 1183/2005 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 1183/2005 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 oktober 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

([1]) EUT L 193, 23.7.2005, s. 1.

BILAGA

I. I bilaga I till förordning (EG) nr 1183/2005, del a (Förteckning över personer som avses i artiklarna 2 och 2a) ska uppgifterna för de personer som förtecknas nedan ersättas med följande:

”29. **Ntabo Ntaberi SHEKA**

Befattning: Befälhavare, Nduma Defence of Congo, Mayi Mayi Sheka-gruppen.

Födelsedatum: 4 april 1976.

Födelseort: Walikale, Walikalele-territoriet, Demokratiska republiken Kongo.

Nationalitet: Kongolesisk.

Adress: Goma, Nordkivu, Demokratiska republiken Kongo (i fängelse).

Datum för uppförande på FN-förteckningen: 28 november 2011.

Övriga uppgifter: Han överlämnade sig själv till Monusco den 26 juli 2017 och har sedan dess hållits i förvar av de kongolesiska myndigheterna. Rättegången mot honom för krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och deltagande i en upprorsrörelse inleddes i november 2018 inför militärdomstolen i Goma. Länk till INTERPOL-UN Security Council Special Notice: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Ytterligare uppgifter hämtade från den narrativa sammanfattningen av skäl för uppförande på förteckningen som sanktionskommittén har lämnat:

Ntabo Ntaberi Sheka, befälhavare för den politiska grenen av Mayi Mayi Sheka, är den politiska ledaren för en kongolesisk väpnad grupp som förhindrar avväpning, demobilisering eller återanpassning av soldater. Mayi Mayi Sheka är en Kongobaserad milis som opererar från baser i Walikale-territoriet i östra Demokratiska republiken Kongo. Mayi Mayi Sheka har utfört attacker på gruvor i östra Demokratiska republiken Kongo, inbegripet övertagandet av Bisiye-gruvorna och utpressning av lokalbefolkningen. Ntabo Ntaberi Sheka har också begått allvarliga brott mot internationell rätt som rör barn. Ntabo Ntaberi Sheka planerade och beordrade en rad attacker i Walikale-territoriet mellan den 30 juli och den 2 augusti 2010 för att straffa lokalbefolkningen som anklagades för att samarbeta med kongolesiska regeringsstyrkor. Under attackerna våldtogs och bortfördes barn samt utsattes för tvångsarbete och grym, omänsklig eller förnedrande behandling. Mayi Mayi Sheka-milisen tvångsrekryterar också pojkar och har i sina led barn från rekryteringskampanjer.

30. **Bosco TAGANDA**

(alias: a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda, d) Lydia (när han ingick i APR), e) Terminator, f) Tango Romeo (anropssignal), g) Romeo (anropssignal), h) Major)

Adress: Haag, Nederländerna (sedan juni 2016).

Födelsedatum: Mellan 1973 och 1974.

Födelseort: Bigogwe, Rwanda.

Nationalitet: Kongolesisk.

Adress: Haag, Nederländerna.

Datum för uppförande på FN-förteckningen: 1 november 2005.

Övriga uppgifter: Född i Rwanda. Flyttade till Nyamitaba, Masisiterritoriet, Nordkivuprovinsen, när han var barn. Utnämndes genom presidentdekret till brigadgeneral i FARDC den 11 december 2004, efter fredsavtalen i Ituri. Tidigare stabschef i CNDP, blev CNDP:s militäre befälhavare sedan Laurent Nkunda hade gripits i januari 2009. Har sedan januari 2009 de facto varit ställföreträdande befälhavare vid de på varandra följande operationerna ”Umoja Wetu”, ”Kimia II” och ”Amani Leo” riktade mot FDLR i Nord- och Sydkivuprovinserna. Inreste i Rwanda i mars 2013 och överlämnade sig frivilligt till tjänstemän vid Internationella brottmålsdomstolen (ICC) i Kigali den 22 mars. Överlämnad till ICC i Haag, Nederländerna. Den 9 juni 2014 bekräftade ICC åtalet mot honom på 13 punkter för krigsförbrytelser och fem punkter för brott mot mänskligheten. Rättegången inleddes i september 2015. Den 8 juli 2019 dömdes han av ICC för 18 krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten, begångna i Ituri 2002–2003. Den 7 november 2019 dömdes han till ett fängelsestraff på sammanlagt 30 år. Han har överklagat både den fällande domen och fängelsestraffet. Länk till INTERPOL-UN Security Council Special Notice: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Ytterligare uppgifter hämtade från den narrativa sammanfattningen av skäl för uppförande på förteckningen som sanktionskommittén har lämnat:

Bosco Taganda var militär befälhavare för UPC/L med inflytande på det strategiska området. Han ledde och kontrollerade UPC/L:s verksamhet. UPC/L är en av de väpnade grupper och milisgrupper som avses i punkt 20 i resolution 1493 (2003) och som är inblandad i olaglig vapenhandel i strid med vapenembargot. Utnämndes till general i FARDC i december 2004 men vägrade godta denna befordran och fortsätter därför att stå utanför FARDC. Enligt medarbetare till generalsekreterarens särskilda representant för barn i väpnad konflikt var han ansvarig för rekrytering och användning av barn i Ituri 2002 och 2003, och 155 fall av direkt ansvar och/eller befälsansvar för rekrytering och användning av barn i Nordkivu från 2002 till 2009. Som stabschef i CNDP hade han direkt ansvar och befälsansvar för massakern i Kiwanja i november 2008.

Han är född i Rwanda men flyttade som barn till Nyamitaba, Masisiterritoriet, Nordkivuprovinsen. I juni 2011 bodde han i Goma där han var ägare till storgods i Ngunguområdet, Masisiterritoriet, Nordkivuprovinsen. Han utnämndes genom presidentdekret till brigadgeneral i FARDC den 11 december 2004, efter fredsavtalen i Ituri. Han var stabschef i CNDP och blev sedan CNDP:s militäre befälhavare efter gripandet av Laurent Nkunda i januari 2009. Han var med början i januari 2009 de facto ställföreträdande befälhavare vid de på varandra följande operationerna ”Umoja Wetu”, ”Kimia II” och ”Amani Leo” riktade mot FDLR i Nord- och Sydkivuprovinserna. Han reste in i Rwanda i mars 2013, överlämnade sig frivilligt till tjänstemän vid Internationella brottmålsdomstolen (ICC) i Kigali den 22 mars och överfördes därefter till ICC i Haag, Nederländerna. Den 9 juni 2014 bekräftade ICC åtalet mot honom på 13 punkter för krigsförbrytelser och fem punkter för brott mot mänskligheten. Rättegången inleddes i september 2015.

II. I bilaga I till förordning (EG) nr 1183/2005, del a (Förteckning över enheter som avses i artiklarna 2 och 2a) ska uppgifterna för de enheter som förtecknas nedan ersättas med följande:

1. **ADF (ALLIED DEMOCRATIC FORCES) (DE ALLIERADE DEMOKRATISKA STYRKORNA)**

(alias: a) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l’Ouganda (De allierade demokratiska styrkorna – Ugandas nationella frihetsarmé), b) ADF/Nalu, c) Nalu)

Adress: Provinsen Nordkivu, Demokratiska republiken Kongo.

Datum för uppförande på FN-förteckningen: 30 juni 2014.

Övriga uppgifter: ADF:s grundare och ledare, Jamil Mukulu, greps i Dar es-Salaam, Tanzania, i april 2015. Han utvisades därefter i juli 2015 till Kampala, Uganda. I juni 2016 uppges Mukulu hållas i förvar hos polisen i väntan på rättegång. Seka Baluku efterträdde Jamil Mukulu som ledare för ADF. Såsom belysts i flera rapporter från FN:s expertgrupp för Demokratiska republiken Kongo (S/2015/19, S/2015/797, S/2016/1102, S/2017/672, S/2018/531, S/2019/469, S/2019/974, S/2020/482) har ADF, inbegripet under Seka Balukus ledning, fortsättningsvis vid upprepade tillfällen utfört angrepp, dödande och lemlästande, våldtäkt och annat sexuellt våld, kidnappning av civila, inklusive barn, samt attacker mot byar och vårdinrättningar, särskilt i Mamove i territoriet Beni, den 12 och 24 februari 2019, och i Mantumbi i territoriet Beni den 5 december 2019 och den 30 januari 2020, samt fortlöpande rekrytering och användning av barn under attacker och för tvångsarbete i territoriet Beni i Demokratiska republiken Kongo sedan åtminstone 2015. Länk till INTERPOL-UN Security Council Special Notice: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities

Ytterligare uppgifter hämtade från den narrativa sammanfattningen av skäl för uppförande på förteckningen som sanktionskommittén har lämnat:

De allierade demokratiska styrkorna (ADF) upprättades 1995 och opererar i det bergiga gränsområdet mellan Demokratiska republiken Kongo och Uganda. Enligt slutrapporten för 2013 från Förenta nationernas expertgrupp för Demokratiska republiken Kongo hade ADF enligt officiella ugandiska företrädare och FN-källor 2013 en uppskattad styrka på mellan 1 200 och 1 500 beväpnade stridande i nordöstra delen av territoriet Beni i provinsen Nordkivu, nära gränsen till Uganda. Enligt samma källor uppgår ADF:s sammanlagda medlemsantal, inklusive kvinnor och barn, till mellan 1 600 och 2 500 personer. På grund av de offensiva militära operationer som genomförts av Demokratiska republiken Kongos försvarsmakt (FARDC) och Förenta nationernas stabiliseringsuppdrag i Demokratiska republiken Kongo (Monusco) under 2013 och 2014 spred ADF ut sina stridande på flera mindre baser samt förflyttade kvinnor och barn till områden väster om Beni samt längs gränsen mellan Ituri och Nordkivu. ADF:s militäre befälhavare är Hood Lukwago och styrkornas högste ledare är Jamil Mukulu, som är föremål för sanktioner.

ADF har gjort sig skyldigt till grova kränkningar av folkrätten och till överträdelser av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 2078 (2012), bland annat enligt nedanstående.

ADF har rekryterat och använt barnsoldater i strid med tillämplig internationell rätt (FN:s säkerhetsråds resolution, punkt 4 d).

Av expertgruppens slutrapport för 2013 framgår det att expertgruppen hade intervjuat tre före detta ADF-kombattanter som hade rymt under 2013 och som beskrev hur ADF:s rekryterare i Uganda lockar folk till Demokratiska republiken Kongo med falska löften om anställning (för vuxna) och kostnadsfri utbildning (för barn) och sedan tvingar dem att ansluta 2 augusti 2010sig till ADF. Enligt expertgruppens rapport berättade även före detta ADF-kombattanter för expertgruppen

att ADF:s utbildningsgrupper vanligtvis består av vuxna män och pojkar, och två pojkar som rymde från ADF under 2013 berättade för expertgruppen att ADF hade gett dem militär utbildning. Expertgruppens rapport innehåller också en redogörelse från en ”före detta ADF-barnsoldat” om ADF:s utbildning.

Enligt expertgruppens slutrapport för 2012 finns det också barn bland ADF:s rekryter, vilket exemplifieras av fallet där en ADF-rekryterare greps av de ugandiska myndigheterna i Kasese i juli 2012 medan han var på väg till Demokratiska republiken Kongo med sex unga pojkar.

Ett specifikt exempel på ADF:s rekrytering och användning av barn framgår av ett brev daterat den 6 januari 2009 från den tidigare Afrikadirektören för Human Rights Watch, Georgette Gagnon, till Ugandas f.d. justitieminister, Kiddhu Makubuyu, där det anges att en pojke vid namn Bushobozi Irumba bortfördes av ADF år 2000 när han var nio år gammal. Han skulle tillhandahålla transporttjänster och andra tjänster för ADF:s kombattanter.

Dessutom innehöll ”Afrikarapporten” anklagelser om att ADF påstås rekrytera barn som är så unga som 10 år som barnsoldater och citerade en talesperson från Ugandas försvarsmakt (Uganda People’s Defence Force – UPDF) som sade att UPDF hade räddat 30 barn från ett träningsläger på ön Buvuma i Victoriasjön.

ADF har också gjort sig skyldigt till ett flertal kränkningar av internationella mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt riktade mot kvinnor och barn, inbegripet dödande, lemlästande och sexuellt våld (FN:s säkerhetsråds resolution, punkt 4 e).

Enligt expertgruppens slutrapport för 2013 attackerade ADF under 2013 flera byar, vilket fick mer än 66 000 människor att fly till Uganda. På grund av dessa attacker avfolkades ett stort område, vilket ADF sedan dess har kontrollerat genom att bortföra eller döda människor som återvänder till sina byar. Mellan juli och september 2013 halshögg ADF minst fem personer i Kamango-området, sköt flera andra och kidnappade dussintals andra personer. Med dessa handlingar terroriserades den lokala befolkningen och avskräcktes folk från att återvända hem.

Genom mekanismen för övervakning och rapportering av grova kränkningar mot barn i väpnade konfliktsituationer – Global Horizontal Note – rapporterades det till säkerhetsrådets arbetsgrupp för barn och väpnade konflikter att ADF under rapporteringsperioden oktober–december 2013 bar ansvaret för 14 av de 18 dokumenterade barnoffren, bland annat vid en incident den 11 december 2013 i territoriet Beni i Nordkivu då ADF attackerade byn Musuku och dödade 23 personer, inbegripet 11 barn (tre flickor och åtta pojkar) i åldern två månader till 17 år. Alla offer hade blivit allvarligt lemlästade med macheter, liksom även två barn som överlevde attacken.

I generalsekreterarens rapport från mars 2014 om konfliktrelaterat sexuellt våld anges ”Allied Democratic Forces – Ugandas nationella frihetsarmé” i förteckningen över ”parter som på sannolika skäl misstänks ha begått eller misstänks bära ansvaret för våldtäkt eller andra former av sexuellt våld i väpnade konfliktsituationer”.

ADF har också deltagit i angrepp mot Monuscos fredsbevarande styrkor (FN:s säkerhetsråds resolution, punkt 4 i).

Slutligen har Förenta nationernas stabiliseringsuppdrag i Demokratiska republiken Kongo (Monusco) rapporterat att ADF har genomfört åtminstone två angrepp mot Monuscos fredsbevarande styrkor. Det första angreppet den 14 juli 2013 var riktat mot en av Monuscos patruller på vägen mellan Mbau och Kamango. Detta angrepp beskrivs i expertgruppens slutrapport för 2013. Det andra angreppet skedde den 3 mars 2014. Ett av Monuscos fordon attackerades med granater tio kilometer från Mavivi flygplats i Beni, varvid fem medlemmar i de fredsbevarande styrkorna skadades.

ADF:s grundare och ledare, Jamil Mukulu, greps i Dar es-Salaam, Tanzania i april 2015. Han utvisades därefter i juli 2015 till Kampala, Uganda. Sedan juni 2016 uppges han hållas i förvar hos polisen i väntan på rättegång.

7. **MACHANGA LTD**

Adress: Plot 55A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Datum för uppförande på FN-förteckningen: 29 mars 2007.

Övriga uppgifter: Guldexportföretag (verkställande direktörer: Rajendra Kumar Vaya och Hirendra M. Vaya). Tillgångar tillhörande Machanga, som fanns på Emirates Golds konto, frystes 2010 av Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Machangas ägare köper fortfarande guld från östra Demokratiska republiken Kongo. Machanga Ltd lämnade senast in en årlig deklaration 2004 och förtecknas som ”vilande” enligt myndigheterna i Republiken Uganda. Länk till INTERPOL-UN Security Council Special Notice: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities

Ytterligare uppgifter hämtade från den narrativa sammanfattningen av skäl för uppförande på förteckningen som sanktionskommittén har lämnat:

Machanga köpte guld genom reguljära handelsförbindelser med handlare i Demokratiska republiken Kongo med nära koppling till milisgrupperna. Detta utgör ”tillhandahållande av bistånd” till olagliga väpnade grupper i strid med vapenembargot enligt resolutionerna 1493 (2003) och 1596 (2005). Guldexportföretag (verkställande direktörer: Rajendra Kumar Vaya och Hirendra M. Vaya). Tillgångar tillhörande Machanga, som fanns på Emirates Golds konto, frystes 2010 av Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Machangas tidigare ägare, Rajendra Kumar, och hans bror Vipul Kumar, köper fortfarande guld från östra Demokratiska republiken Kongo.

9. **UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD**

Adress: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (Tfn +256 41 533 578/9), b) PO Box 22 709, Kampala, Uganda.

Datum för uppförande på FN-förteckningen: 29 mars 2007.

Övriga uppgifter: Guldexportföretag. (Verkställande direktörer Jamnadas V. LODHIA – känd som ”Chuni”– och hans söner Kunal J. LODHIA och Jitendra J. LODHIA). I januari 2011 informerades kommittén av ugandiska myndigheter om att Emirates Gold hade återbetalat UCI:s skuld till Crane Bank i Kampala sedan ett undantag för dess finansiella tillgångar hade beviljats, och att dess konton därför hade stängts för gott. UCI:s verkställande direktörer köper fortfarande guld från östra Demokratiska republiken Kongo. Uganda Commercial Impex (UCI) Ltd lämnade senast in en årlig deklaration 2013 och förtecknas som ”ej verksamt” enligt myndigheterna i Republiken Uganda. Länk till INTERPOL-UN Security Council Special Notice: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities

Ytterligare uppgifter hämtade från den narrativa sammanfattningen av skäl för uppförande på förteckningen som sanktionskommittén har lämnat:

UCI köpte guld genom reguljära handelsförbindelser med handlare i Demokratiska republiken Kongo med nära koppling till milisgrupperna. Detta utgör ”tillhandahållande av bistånd” till olagliga väpnade grupper i strid med vapenembargot enligt resolutionerna 1493 (2003) och 1596 (2005). Guldexportföretag. (F.d. verkställande direktörer J.V. LODHIA – känd som ”Chuni” – och hans son Kunal LODHIA). I januari 2011 informerades kommittén av ugandiska myndigheter om att Emirates Gold hade återbetalat UCI:s skuld till Crane Bank i Kampala sedan ett undantag för dess finansiella tillgångar hade beviljats, och att dess konton därför hade stängts för gott. UCI:s tidigare ägare J.V. Lodhia och hans son Kumal Lodhia köper fortfarande guld från östra Demokratiska republiken Kongo.”